WEEKBLAD

PEP

Nr. 14 8 april 1967

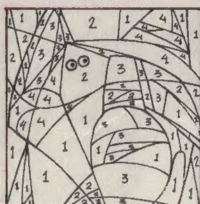
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.

TOENGA en de SPELONK VAN DE DOOD

pag. 14-15

kleur de vakjes waar een cijfer in staat zwart en je weet wat dit mozaïek voorstelt

NOGAL WIEDES

In deze Raromobiel zitten onderdelen van vijf verschillende auto's. Welke zijn dat?

OPLOSSING: de neus van een Volkswagen; de wielen van de DS; bumper van een Renault Dauphine; voorruit, dak en portier van 2 CV; achterstuk van de DAF.

EVEN VOORSTELLEN

Henk Kloosterhuis, 25 jaar,en van beroep steward bij de KLM, is verslaafd aan zijn hobby: diepzeeduiken. Tijdens een van zijn zwerftochten, nu tien jaar geleden, bond hij voor het eerst een geleende zuurstoffles om en verkende een stuk van de kust van Italië. . . onder water! wel te verstaan. „En sindsdien was ik het water niet meer uit te slaan!" zegt Henk zelf. Hij wordt dan ook lid van een duikclub, spaart als bezeten voor eigen apparatuur, verslindt alle boeken die maar iets met duiken te maken hebben en maakt verschillende (uiteraard duik-)trips naar Italië, Joegoslavië, Griekenland en Spanje. In dienst krijgt hij bij de Marine een volledige opleiding tot kikvorsman. Zijn horeca-opleiding kon hij daarna benutten, door in Spanje in een hotel te gaan werken en daar toeristen duikles te geven. In zijn vrije tijd dook hij daar onder meer enkele antieke voorladers (14e-15e eeuw) op en een museum in Barcelona verrijkte hij met enkele bezienswaardigheden van de zeebodem. Afgelopen jaar heeft Henk de leiding gehad van een duikkamp dat op een onbewoond eilandje in de Rode Zee georganiseerd was. En nu vliegt hij de wereld weer rond, maar op geen enkele reis vergeet hij zijn duikspullen mee te nemen, want. . . als het even kan verkiest hij de wereld onder water boven het luchtruim! En iedereen die zijn prachtige foto's op blz. 10 en 11 ziet, zal dit begrijpen.

OPpeppers

In Hay, Australië, botsten twee personenauto's in volle vaart midden op de rijweg tegen elkaar. Uit de ene stapte de burgemeester en uit de andere de hoofdinspecteur van politie. . .

Een vermageringsclub in Düsseldorf moest onlangs dringend op zoek naar een nieuwe ruimte voor zijn leden. Het clublokaal op de tweede etage werd door de eigenaar niet langer aan de zwaargewichten verhuurd omdat deze bang was dat de vloer het zou begeven. . .

In een Belgische krant stond de volgende mededeling: De lezing getiteld Hoe blijf ik gezond? kan vanavond niet doorgaan wegens ziekte van de spreker.

Boven de ingang van een schoonheidssalon in New York hangt een bord: WELKOM DAMES, en boven de uitgang TOT ZIENS TWENS!

Een grote glashandel in Chicago vierde zijn 25-jarig bestaan. Ter gelegenheid van dit feit plaatste de zaak een advertentie: „Elke jongen die ons komt feliciteren, krijgt een fikse katapult voor het slingeren van stenen". . .!

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

IDEE

Wij zouden graag die verwaande kwast Paul Otten de waarheid zeggen. Hij met zijn PEP-Mientje! Wij meisjes lezen de PEP net zo goed en met even veel plezier als jongens! Of kunnen die knulletjes soms niet uitstaan dat meisjes ook snappen waar het in PEP over gaat?

Mary en Willy Niesten, Beverwijk

HAAR

Ik kijk nog regelmatig de PEPs van vroeger in en in PEP 22 van het vorige jaar las ik dat Paul McCartney zijn haar om de twee dagen wast. Het spijt me dat ik daartegen om gegronde redenen protest moet aantekenen. Ik kan het weten, want ik ben manager van JAK en ik was mijn haren, net als Paul, maar één keer per week! En dat is voldoende!

Manager JAK, Roermond

Als er in de plaats van Matje Madeira ook nog een spannend verhaal komt, vind ik PEP op z'n best! PEP is echt een blad voor ouderen. Een duidelijk voorbeeld is het verhaal van Blake en Mortimer. Ik veronderstel dat minstens 40% van de lezers dit verhaal niet volgen, omdat ze er niets van begrijpen. Blake is fantastisch en wie het nu nog niet begrijpt, wordt vanzelf ouder en gaat het dan ook begrijpen.

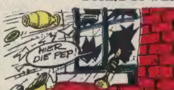
Harry van Ginkel, Heerlen

BRIEVEN

De rubriek 'dat moet ik PEP schrijven' moet een rubriek zijn waarin PEP-schrijvers iets hebben op of aan te merken, en geen rubriek waarin PEPschrijvers commentaar leveren op opmerkingen van PEP-schrijvers, want anders kan PEP de rubriek beter de naam geven van 'daar moet ik commentaar op geven'.

M. N. Koppenol, Doorn

STRIJDOPWEKKEND

Uw blad, dat bij ons een geliefd, maar strijdopwekkend object is, wordt door de jongeren in onze familie, vader incluis, veel gelezen. Steeds proberen we elkaar de PEP afhandig te maken met listen, met al of geen succes. De bedoeling van deze brief was eigenlijk te reageren op kritiek op Castijdingen, maar omdat naar ik merk Cas sinds een paar weken niet meer voor PEP schrijft, heeft kritiek ook geen zin meer. Cas was een naar jongetje, maar één goed ding moet toch even van hem gezegd worden: het is heel verstandig van hem om zijn ontboezemingen in PEP te staken!

Evert Liewes, Heerlen

SCHRIJVEN

Die Pieter Stoutenbeek is een raar jochie, dat alleen maar naar PEP schrijft om erin te staan! Kan hij fijn tegen zijn vriendjes opscheppen dat hij in PEP heeft gestaan! PEP is best goed, dat hoeft meneer Pieter niet helemaal apart zo slijmerig te vertellen. En als PEP op dit vreemd soort brieven acht blijft slaan, kan de naam DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN beter veranderd worden in IK WIL IN PEP STAAN!

Frans Koning, Amsterdam

GESCHIEDENIS

PEP is een jeugdblad en geen geschiedenisboek. Lammy Meulenbelt moet maar in een encyclopedie over Egypte gaan lezen, of anders moet-ie er maar op vakantie gaan. We hebben op school al meer dan genoeg geschiedenis, ik heb er toch al zo'n ontzettende hekel aan! Dat beetje vrije tijd dat ik heb, besteed ik liever aan het lezen van Flippie Flink dan aan Egypte!

Nel van Nooy, Zaandam

FRANS

Als commentaar op het stukje van Bruno van de Top uit Hoofddorp moet ik u mededelen dat als Caesar Frans zou hebben gesproken, hij niet gezegd zou hebben 'Toi aussi fils'. Al ben ik ook geen geboren Fransman, ik heb voldoende Franse lessen gevolgd om zeker te weten, dat een Fransman bij 'fils' steeds het voornaamwoord 'mon' zet. Caesar zou dus gezegd hebben: 'Toi aussi, mon fils'. Heb ik geen gelijk?

G. van de Kuijk, Goirle

Je hebt wel gelijk.

FLIPPIE FLINK

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling**: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

EN AVONTUUR VAN ROODBAARD

KST: J.M. CHARLIER TEKENINGEN: V. HUBINON

Erik is als gevangene op een galeienschip terecht gekomen. Er is echter een vriend aan boord, die hem wil bevrijden! De man die naast hem aan de riemen zit is hiervan op de hoogte: hij probeert nu Erik te chanteren. . .

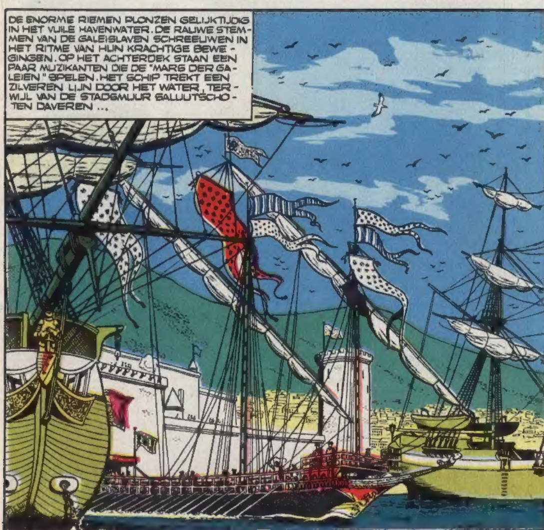

MUITERIJ OP DE OCEAAN

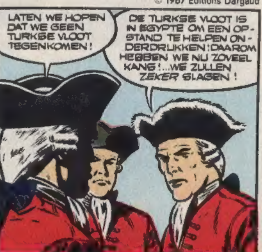

WORDT VERVOLGD

de gevangen Prinses

een nieuw verhaal van

ROBBER EN BAAS BIJL

tekeningen: UDERZO - tekst: J.M. CHARLIER

Robber is op weg naar de Zwarte Prins om de dochter van de koning te bevrijden. De reis verloopt niet zo gemakkelijk. . .

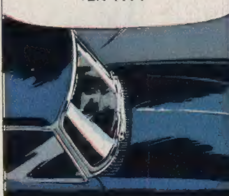
WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS IN DUEL met

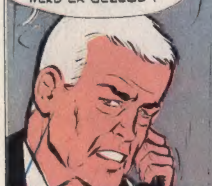
door TIBET en A.P. DUCHATEAU

een detective

De tegenstanders van Rik beramen een valstrik die hem voorgoed moet uitschakelen.

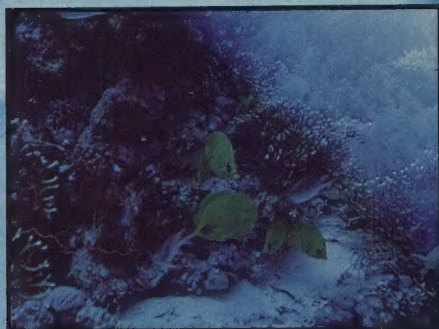
WORDT VERVOLGD

Exclusief voor PEP maakte wereldreiziger-avonturier-diepzeeduiker Henk Kloosterhuis deze unieke fotoreportage van de weergaloze

WERELD ONDER WATER

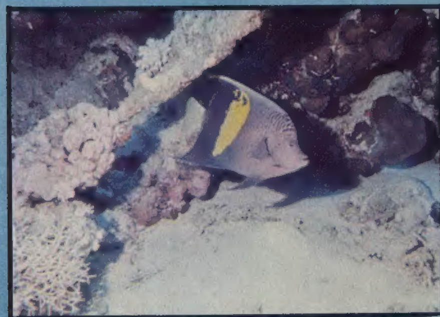

Daar gaan we dan, naar onbekende diepten! De duikuitrusting belemmert je bewegingen niet, maar helpt je juist je evenwicht bewaren.

Chaetodon-vissen zwemmen langs het donkergekleurde brandkoraal, dat bij aanraking blaasjes veroorzaakt.

De blauwe-engelvis heeft een vrouwelijke nieuwsgierigheid en poseert maar al te graag voor onze camera.

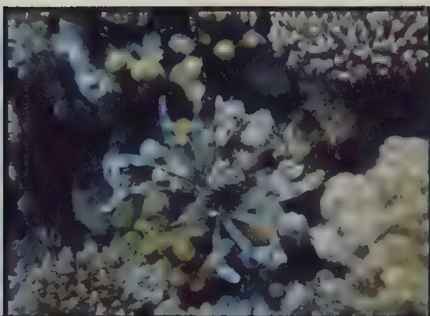

Als we door de schemergroene zee zwemmen, kunnen we onze ogen niet geloven! In het mysterieuze schijnsel van gefiltreerde zonnestralen bewegen vreemde beesten en er wuift traag een exotische plantengroei van onbekende vorm en herkomst. De zilveren luchtbelletjes schieten omhoog als lichtende lampjes in deze verstilde wereld, waarin alle geluid van boven water verstomt. Gewichtloos en traag strijkt onze schaduw langs koralen en wier, even verstoort een langsflitsende school witte visjes de betovering van deze verzonken rust. Dieper onder water verduistert de wereld, steeds minder kleuren zijn herkenbaar. Daar... een paar meter voor ons zwemt een zeebaars heen en weer voor z'n hol! Hij heeft donkere vlekken op een onbestemde onderkleur; in werkelijkheid is hij rood, maar dat is op deze diepte niet meer te zien. Het is een gemoedelijk beest van zo'n 40 kilo, hij denkt niet aan vluchten of aanvallen. Als je de brandkoralen aanraakt, krijg je kleine blaasjes, als van brandnetels. Maar we vervolgen voorzichtig onze droomtocht, langs een morena, die een venijnige uitval doet, langs schorpioenvissen van allerlei vorm en kleur, langs een blauwe-engelvis die op een afstand toekijkt en van tijd tot tijd voor de vreemde bezoekers van haar wereld poseert, alsof ze zich van haar schoonheid bewust is.

Er schiet een snelle schaduw over de zeebodem, een snoekvormige gedaante verdwijnt in de grijsgroene verte: de baracuda, een van de gevaarlijkste en grootste jagers van de onderwaterwereld, kwam zich op de hoogte stellen van de indringers in zijn domein. Hij keert weer terug, flitst dicht langs ons heen, maar doet geen poging aan te vallen: waarschijnlijk zijn duikers een te grote prooi voor hem! Plotseling verschijnt er een magnifieke koraalduivel, die dreigend zijn giftige rugstekels opzet, doodstil onze komst afwacht en plotseling, met machtige vinbewegingen op de vlucht slaat: ook in de zee bijten „blaffende honden" niet! Intussen is de zuurstofvoorraad echter opgebruikt en daarom moeten we terug naar de zon en de werkelijkheid. De schemering gaat over in een helder groen en daar verschijnt de onderkant van de boot! Proestend doorklieven we het wateroppervlak: de droomreis is ten einde. Als de uitrusting in de boot ligt, valt het pas op hoe ondraaglijk fel het zonlicht nu is! Maar als je ogen weer helemaal aan het daglicht gewend zijn, kijk je nog eenmaal naar het blauwe zeewater waar geen vissen, geen zeeanemonen en geen koralen meer te zien zijn. Niets doet vermoeden dat onder dat spiegelende zilt vreemde wezens hun eigen stille leven leiden: wie de zee wil leren kennen, moet erin ondergaan!

En wie eenmaal in de geheimzinnige waterdiepten zijn stoutste dromen overtroffen heeft gezien, wil terug, steeds weer terug naar die onbeschrijflijke wereld onder water...

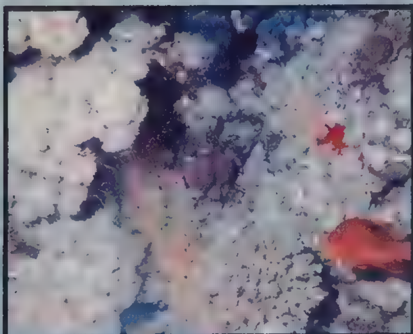

Klein grut van alle soorten en families zwermt uit zijn schuilplaats, op zoek naar voedsel.

Dit is geen bloem, maar een vis, de koraal duivel. Hij is minder gevaarlijk dan zijn naam zou doen vermoeden.

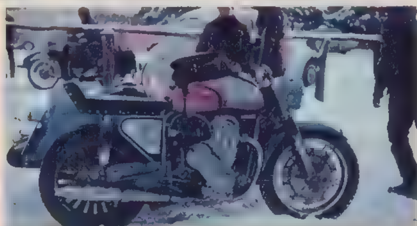

Deze kleine pauwoogbaard is zich van geen gevaar bewust; roerloos „staat" hij tussen koralen en anemonen.

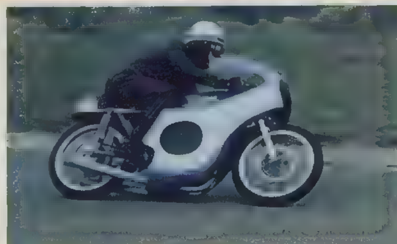
De Redsnapper, op wacht voor zijn hol. Dit rode visje heeft de toepasselijke bijnaam van soldaatvis: hij kent de macht van zijn sterke pantser en scherpe stekels terdege en gaat voor geen vis opzij!

MOTOR

MAMMOET IN DE SNEEUW

IN Z'N EEN 100 km/u!

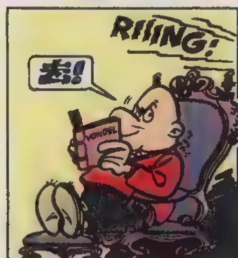
Toen Martien Rijkhoff, de nationale 125-cc-kampioen in 1966, naar de Spaanse race-afdeling van Ducati ging om onderdelen voor zijn eenpitter in te slaan, kwam hij tot ieders verrassing thuis met de fameuze en supersnelle 125-cc/tweecilinder Desmo Ducati. Deze ontaard snelle racemachine, waarop de Spaanse kampioen-1965 Bruno Spaggiari naar ettelijke triomfen reed, moet Martien een astronomisch bedrag aan peseta's hebben gekost. Zoveel dat hij er een heel aardige auto voor had kunnen kopen!

Maar Rijkhoff wil geen auto. Hij voelt zich pas lekker op de rug van een akelig snelle racemotor. En die heeft ie nu. 190 km per uur loopt het apparaat! Dat geweld komt uit een

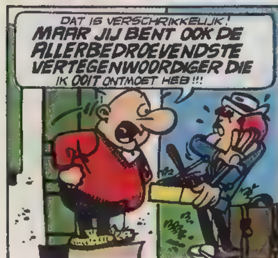
OLIVIER BLUNDER

Een mammoet is een kingsize-olifant die in de ijstijd door de prehistorie stampte.
Het dier is allang uitgestorven, maar nog steeds prikkelt de mammoet de fantasie, en af en toe wordt zijn naam gebruikt om iets groots, sterks of geweldigs aan te duiden.
Zo noemde de Duitse motorbouwer Friedl Münch zijn laatste creatie „Mammoet" en zelden kreeg een motorfiets een passender naam. Want Friedls Mammoet mag dan misschien niet de allerzwaarste toermotor ter wereld zijn, hij zit er toch dicht tegenaan en de snelste is hij op dit moment zeker! Münch heeft zijn motorkanon eigenhandig in elkaar gesleuteld en ging daarbij niet kinderachtig te werk. Uit een NSU-auto sloopte hij een 1100-cc/4-cilindermotor en bouwde daar een dijk van een frame omheen. In opgevoerde toestand levert het ding maar liefst een vermogen van 85 pk, waardoor de naald van de snelheidsmeter pas bij 250 tot rust komt. Onze fotograaf ontdekte de Mammoet tijdens een adempauze in de sneeuw en kreeg de stellige indruk dat de geweldenaar in gedachten vertoefde bij zijn beestachtige naamgenoten uit de ijstijd. . .

voor een 125-cc'er kolossaal motorblok waarin allerhande technische verrassingen zijn gestopt. De belangrijkste is wel het desmodromische kleppenmechanisme. Niet eenvoudig om uit te spreken en nog moeilijker om uit te leggen wat het betekent. Men heeft er in elk geval mee bereikt dat de twin een duizelingwekkend aantal toeren kan ontwikkelen (13.500 per minuut!) en het fenomenale vermogen levert van 28 pk en dat het spul bij misschakelen bijna niet kapot te krijgen is! De Ducati-racer heeft een zesversnellingsbak, maar snerpt in z'n eerste versnelling al naar de 100! Deze vederlichte — 90 kg wegende — snelheidsduivel met z'n polyester tank, stroomlijn en racezitje, zal straks zeker voor de nodige sensaties op de racecircuits zorgen. En dan heeft Martien Rijkhoff — als enige privé Desmo Ducati-rijder ter wereld — waar voor zijn geld!

ADELLIJKE MOTOR

Als „Kawasaki" je nogal Japans in de oren klinkt, dan heb je het bij het rechte eind. Na al die roemruchte en luidruchtige Japanse hardlopers als Honda, Suzuki en Yamaha is een batterij Kawasaki-tweetaktmodellen van 50 tot 250 cc en een viertakt van 650 cc de Japanse motorgelederen in Nederland komen versterken.
Werkelijk versterken! Want de reusachtige Kawasaki-fabrieken, die behalve motorfietsen vooral ook vliegtuigen, dieselmotoren, locomotieven en ander zwaar spul maken, weten wel wat motorfans toekomt!
Neem nu de flonkerende kwartliter-tweetakttwin op de foto. „Samurai" heet de machine en dat betekent zoveel als „van adel"; hij is dan ook flitsend snel, als het zwaard waarmee de Japanse edellieden plachten te zwaaien. Voor de fijnproevers vermelden we dat de motor twee roterende inlaatschijven heeft, een speciaal „Superlube" olie-injectiesysteem en een compressieverhouding van 7,0 . 1. Bij een pittig toerental van 8000 omw./min levert hij het forse vermogen aan de krukas van 31 pk. Alles bij elkaar goed voor de respectabele topsnelheid van 150 km/u! Letterlijk adembenemend is zijn acceleratie, die je ondergaat als een stomp in de maagstreek. Deze adellijke heer kost met alles d'rop en d'ran (en dat is heel wat) bijna 3000 gulden. Dat is dan — om het eens op z'n Japans te zeggen — heel wat „ping ping", maar je krijgt er ook wel iets voor!

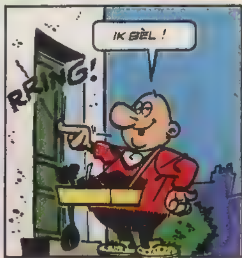

OLIVIER BLUNDER

TOENGA en de SPELONK

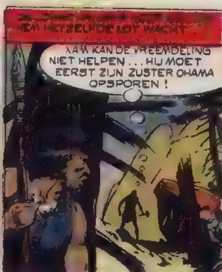
VAN DE DOOD

door E. AIDANS

De blijdschap van Noen om het terugvinden van zijn vriend Aram is van korte duur: de tijger loopt in een valkuil.

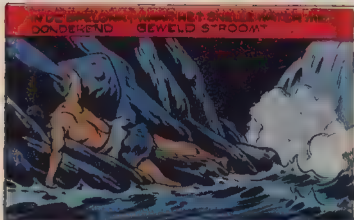

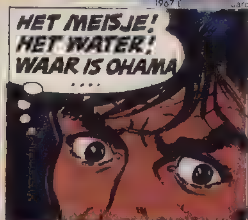

WORDT VERVOLGD

Op de Galapagoseilanden in de Stille Oceaan heeft de natuur zichzelf overleefd: een monsterlijke voorwereldlijke fauna bevolkt er de unieke

DIERENTUIN VAN DE PREHISTORIE

In 1836 zette de beroemde Engelse bioloog Darwin voet aan wal op Fernandina, een van de Galapagoseilanden die ten westen van Zuid-Amerika in de Stille Oceaan liggen. Vóór hem had nooit een mens het eiland betreden. Hij zag er voor 't eerst de reusachtige leguanen, die er zo afschrikwekkend uitzagen, dat hij ze „Duivelskinderen der duisternis" noemde. Het leek of hij verplaatst was in het tijdperk van de dinosauriërs. Onder de nevels van berghellingen vond hij reusachtige Galapagosschildpadden en aan de kust honderden reptielen vol wratten, knobbels en kammen. Wonderlijke vogelsoorten vlogen er rond en Darwin ontdekte 100 onbekende plantesoorten. *De bruine pelikaan* (1 en 1a) heeft iets van een deftige notaris! *De fregatvogel* (2 en 2a) is zeer snel en sterk. De natuur houdt van grapjes: *de pinguïn van de Galapagoseilanden* (3) kan niet vliegen, maar hij zwemt als een vis! *De landleguaan* (4) voedt zich met zeewier. 5. *Zwarte schildpad. De landleguaan van Santa-Fé* (6 en 6a) is een neefje van de landleguaan en hij behoort eveneens tot de familie van de hagedissen. *De zeeleguaan* (7) kan een lengte van 1 meter bereiken. Hij is donker van kleur met groene en rode vlekken. De landleguanen spuwen een vurige vloeistof uit hun neusgaten — als in een sprookje — en een kam loopt van kop tot staart over hun rug. Ze kunnen ongelooflijk hard over het strand rennen! De *reuzenschildpad* (8) stamt van een der allereerste diersoorten die onze planeet bevolkten. Zijn hals is wel een meter lang! Het dier meet in totaal 2,05 meter en weegt niet minder dan ± 225 kilo! 9. *Zeehond*. Tegenwoordig wordt er veel jacht gemaakt op jonge zeehonden, vanwege hun kostbare pels. Er bestaat een groot gevaar dat ze uit zullen sterven! 10. *Zeeleeuw. Waterraven* (11) hebben rode, blauwe of groene poten. *De hagedis* (12 en 12a) vindt het heerlijk om in de zon te zitten. 13 en 13a. *Grondvinken*. Darwin vond op de eilanden dertien vinkesoorten! In de loop der eeuwen pasten ze zich aan hun omgeving aan: waar de vinken zaden vonden, kregen ze harde brede snavels waarmee ze zelfs noten kunnen kraken. Hun verenkleed paste zich eveneens aan. De boomvinken kregen groene veren, terwijl het verenkleed van de vinken die op de grond leefden, even zwart werd als de lavabodem van het eiland. 14. *Valk*. 15. *Aalscholver*. 16. *Albatros*. Volgens bijgelovige zeelieden zou er een verschrikkelijke storm opsteken als een albatros gedood werd 17. *Kortorige uil van de Galapagoseilanden*. 18. *Slang. Zeekrabben* (19) klimmen heel brutaal over de leguanen heen, die met hun dikke huid echter ongevoelig voor de scherpe krabbepoten zijn. De *faëton* (20) is een zwemvogel met een lange rode staart. 21 *Flamingo* 22. *Reiger*. 23. *Meeuw*.

S.O.S. LAMORICIÈRE

door ANDRÉ BECKERS en MANUEL FERREIRA

6 JANUARI 1942. HET LUXUEUZE PASSAGIERSSCHIP LAMORICIÈRE VERLAAT BIJ EEN HOGE ZEE EN EEN STEVIGE BRIES DE HAVEN VAN ALGIERS. BESTEMMING: MARSEILLE.

HET WEER VERSLECHTERT, EEN WOEDENDE ORKAAN ZWEEPT DE GOLVEN HOOG OP.....

DE GEZAGVOERDER VAN DE LAMORICIÈRE, JOSEPH MILLIASSEAU, BESPREEKT DE SITUATIE MET ZIJN EERSTE STUURMAN, NOUGARET...

HOE ZIJN DE BERICHTEN, STUURMAN?

NIET ZO BEST, KAPITEIN! EEN DEPRESSIE BEHEERST HET HELE MIDDELLANDSEZEEGEBIED, 'T DIEPTEPUNT LIGT BIJ GIBRALTAR! ALS U 'T MIJ VRAAGT, KRIJGEN WE HET ZWAAR TE VERDUREN!

IK WAS ER AL BANG VOOR!

DE MACHINES ZULLEN OP VOLLE KRACHT MOETEN DRAAIEN . . . ALS DE SCHROEF BLIND SLAAT[1] KRIJGEN ZE 'N OPDOFFER VAN JEWELSTE !
BIJ DWARSE Z ROLT HET HIP VAN DE ENE KANT NAAR DE ANDERE, WAARBIJ DE KANS BESTAA DAT DE SCHROEF UIT HET WATER KOMT ('BLIND' SLAAT).

MAAR DAT RISICO MOETEN WE DAN MAAR NEMEN ! PER SLOT VAN REKENING STAAN ER VEERTIG MENSENLEVENS OP HET SPEL !

KOERS WIJZIGEN TOT HALF STUURBOORD ! WE GAAN DE JUMIÈGES HELPEN !

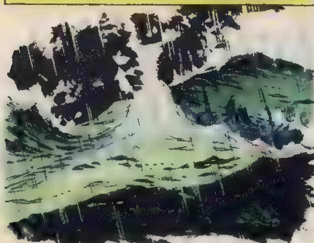

'N TWEEDE S.O.S. KAPITEIN! "HUTTEN LOPEN VOL. HULP DRINGEND GEWENST".

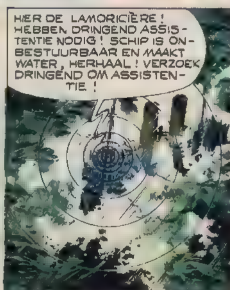

DE LAMORICIÈRE WORSTELT ZICH MET HELDENMOED DOOR DE KOKENDE ZEE . . . MAAR HELAAS . . . VOOR DE OPVARENDEN VAN DE JUMIÈGES KOMT DE REDDING TE LAAT . . .
TEVERGEEFS . . ARME DONDERS . . VERGAAN MET MAN EN MUIS !

DE LAMORICIÈRE HERVAT DE KOERS NAAR MARSEILLE . . .
KAPITEIN, EH . . . WE ZIJN NOGAL WAT ACHTER OP ONS VAARPLAN EN . . .
IK BEGRIJP HET ! RANTSOEN VOOR BEMANNING EN PASSAGIERS !

EN . . .
KAPITEIN, WE ZIJN AAN DE LAATSTE BRANDSTOF BEZIG! ALLE STUURBOORDBUNKERS STAAN ONDER WATER, DIE KOLEN KUNNEN WE WEL AFSCHRIJVEN !

KAPITEIN ! WE HOUDEN HET NIET ! DE MACHINEKAMER STAAT BLANK !

BIJ HET VALLEN VAN DE NACHT NEEMT DE ORKAAN NOG IN HEVIGHEID TOE . . . DE LAMORICIÈRE ZWOEGT EN KRAAKT IN AL HAAR VOEGEN

HIER DE LAMORICIÈRE ! HEBBEN DRINGEND ASSISTENTIE NODIG ! SCHIP IS ONBESTUURBAAR EN MAAKT WATER, HERHAAL ! VERZOEK DRINGEND OM ASSISTENTIE !

KAPITEIN, DE PASSAGIERS ZIJN ER BEROERD AAN TOE ! WE MAKEN NOG STEEDS WATER, DE POMPEN HOUDEN HET NIET BIJ !

BEMAN DE HANDPOMPEN! WIE ELDERS NIET NODIG IS, MOET MEEHELPEN! WE MOETEN DAT WATER KWIJT, TOT IEDERE PRIJS!

DE DOODSKREET VAN DE LAMORICIÈRE WORDT OPGEVANGEN DOOR EEN NABURIGE VRACHTVAARDER...
HALLO LAMORICIÈRE HIER DE GUEYDON! HEBBEN S.O.S. ONTVANGEN... ZETTEN KOERS NAAR U!

KAPITEIN, WEER EEN S.O.S. VAN DE LAMORICIÈRE!

ALLE GODEN! ALS WE MAAR OP TIJD KOMEN!
WE MAKEN SNEL WATER! 30° SLAGZIJ. HAAST JE, OF WE ZIJN VERLOREN!

DAAR!
DAAR DRIJFT-IE!

MELD KAPITEIN MILLIASSEAU DAT WE 'N LIJN ZULLEN OVERSCHIETEN!
AYE AYE, KAPITEIN!

MAAR HELAAS! DE RAZENDE ELEMENTEN STAAN GEEN VERBINDING TUSSEN REDDER EN SCHIP-IN-NOOD TOE...
WEER GEBROKEN! WE GAAN NAAR DE HAAIEN, ARMAND!
KOP OP, KEREL! DIE SCHUIT VAN ONS GEEFT ZICH NIET ZO GAUW GEWONNEN!

DE WIND GAAT LIGGEN! VLUG, NOUGARET! DE PASSAGIERS IN DE SLOEPEN! EERST VROUWEN EN KINDEREN!

DE BEMANNING SLEEPT DE ZIEKE EN WANHOPIGE PASSAGIERS NAAR DE REDDINGBOTEN... ER IS GEEN SPRAKE VAN PANIEK...

KAPITEIN, DE STUURBOORDSLOEPEN ZIJN ONBRUIKBAAR! WE MAKEN TEVEEL SLAGZIJ OM ZE TE LATEN ZAKKEN!
MAAK VLOTTEN VAN DE LUIKEN!

DE EERSTE OVERBELASTE SLOEP ZAKT IN DE KOKENDE ZEE...
3

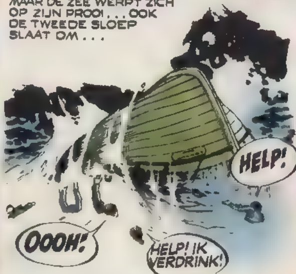
MAAR PLOTSELING SLAAT HET GETEISTERDE ZEE-KASTEEL VAN STUURBOORD NAAR BAKBOORD ...DE REDDINGBOOT WORDT DOOR GOLVEN EN SCHEEPSWAND GEKRAAKT ...

MAAR DE ZEE WERPT ZICH OP ZIJN PROOI ... OOK DE TWEEDE SLOEP SLAAT OM ...

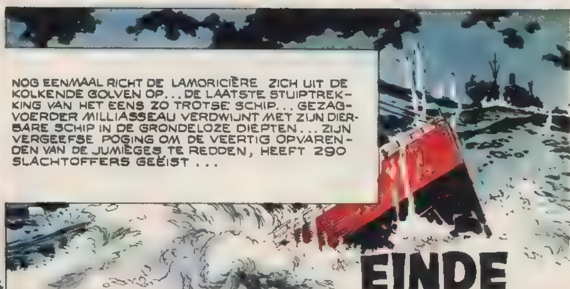

SLECHTS ÉÉN SLOEP BEREIKT DE TOUWLADDER VAN DE GUEYDON ... MAAR VAN DE 28 OPVARENDEN WORDEN ER 24 OVERBOORD GESLAGEN ...

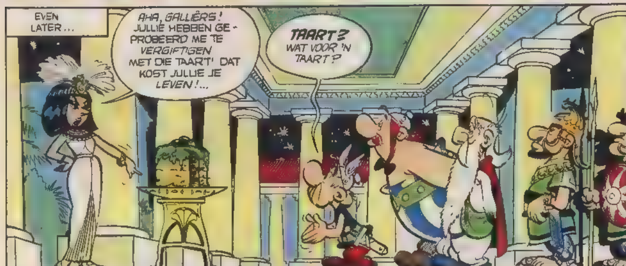
door R. GOSCINNY en A. UDERZO

Asterix

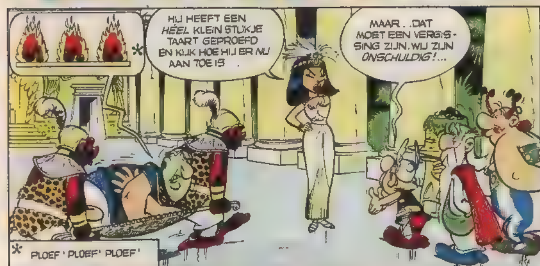
Net als er [illegible] op tafel staat komen soldaten van Cleopatra onze vrienden [illegible]. Dat [illegible] de koningin namens hen 'n twijfelachtige taart stuurde, weten ze niet.

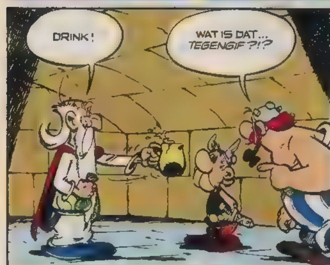

EN CLEOPATRA

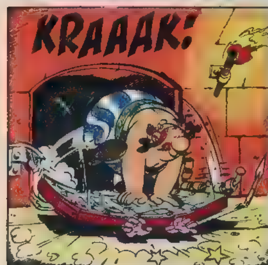

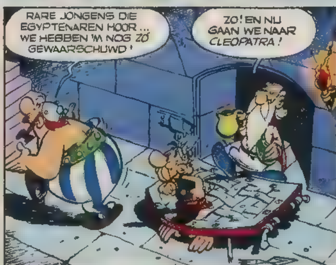

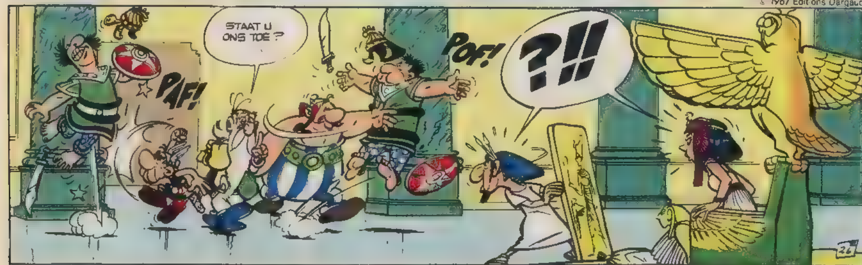

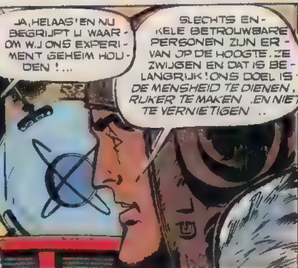

WORDT VERVOLGD

DE 3 KOSMONAUTEN

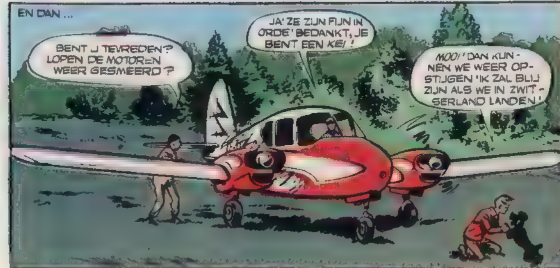

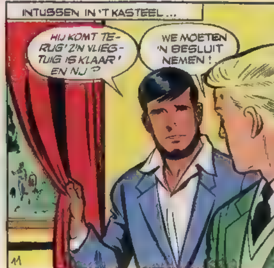

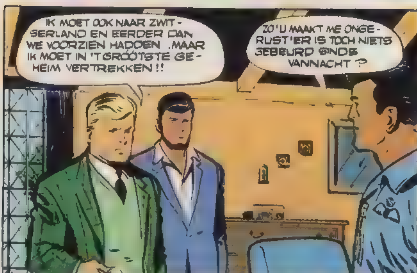
Een avontuur van DAN COOPER

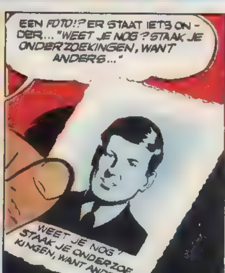
Dan Cooper maakt een noodlanding bij een kasteel, waar hij met Piet de nacht doorbrengt. In de kelder gebeuren vreemde dingen...

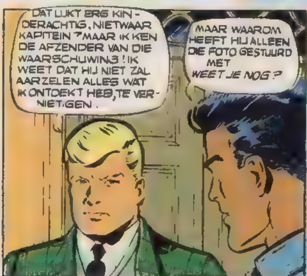

WORDT VERVOLGD

Zijn vliegtuig was onherstelbaar vernield, van zijn noodrantsoen restte alleen nog een reep chocolade. En de enige levende wezens in een omtrek van duizenden kilometers waren wolven. . .

terug uit de witte hel

door P. Snoeren / illustratie: Jan Wesseling

James Mattern verdwenen — als een schokgolf plantte het nieuws zich voort over de wereld. Op dinsdag 6 juni was hij in zijn blauw-wit geschilderde Lockheed-Vega in Omsk uit de lucht komen vallen. Hij lag ver voor op zijn schema. Het zag ernaar uit dat zijn solovlucht rond de aardbol een schitterend record zou gaan opleveren. Het jaar tevoren — in 1932 — was het op zeven dagen gebracht, maar Mattern was in drie dagen al ver over de helft gekomen.

De zwaar besnorde havenmeester viste tussen de paperassen in zijn bureaula een fles wodka vandaan Hij kon geen woord wisselen met de jonge Amerikaan, maar zijn bedoeling was duidelijk. De aankomst moest op Russische wijze gevierd worden. Per slot van rekening had Omsk niet alle dagen het buitenkansje in het wereldnieuws te komen. Mattern wuifde hem weg. Onder de stoppelbaard was zijn doorgaans goedlachse gezicht wit en verkrampt van moeheid. Hij kon zijn ogen nauwelijks open houden, maar als hij ze sloot, zag hij weer dat afgrijselijke moment voor zich van enkele uren geleden, toen de ijsafzetting van zijn vrolijk beschilderde vliegtuigje een loodzware, witte doodkist had gemaakt. Zo geweldig drukte de last van het ijs op het tere frame, dat het triplex, waarvan de vleugels waren gebouwd, versplinterde Mattern zag ze doorbuigen. Het kraken van het gemartelde hout overstemde het geluid van de motor. Hoe hij die verschrikking had overleefd, was hem nog een raadsel. Geen wodka nu, al kon hij een opkikkertje best gebruiken. Rust had hij nodig, alleen maar rust. Als een blok liet hij zich neervallen op het bed dat in het houten stationsgebouwtje altijd klaar stond. 's Middags was hij, nog met ingevallen wangen, maar overigens fris als een hoentje, weer op de been.Hij sleutelde aan zijn trouwe Wasp-motor en eigenhandig repareerde hij de schade die het ijs had aangebracht. Een haastige armzwaai naar de havenmeester, en weg was hij, voor het moeilijkste en gevaarlijkste deel van zijn stoutmoedige onderneming: de witte hel die Siberië heet.

Er verstreken drie weken waarin de wereld niets meer van hem hoorde. Reddingsexpedities doorkruisten in alle richtingen de eindeloze uitgestrektheid tussen Khabarovsk en de Beringzee. Het was een hopeloze taak. Hoe vind je, in een wildernis, zo groot en doods en bar, een nietig vliegtuigje en zijn piloot? Maar de speurtocht bleef onversaagd voortduren. De luchtvaart was in die dagen één broederlijke gemeenschap. Het verdwijnen van een vlieger werd aangevoeld als een onherstelbaar verlies.

Wat was er met Mattern gebeurd? Tot Khabarovsk had zijn motor gelopen als een naaimachine. Kilometer na kilometer was de toendra onder hem doorgeschoven zonder enig vermeldenswaardig incident, of het zou die sneeuwarend moeten zijn die een woedende duikvlucht uitvoerde op de vreemde, luidruchtige vogel die de rust in zijn jachtgebied kwam verstoren. Toen opeens een geraas alsof er een kilo schroot met de krukas meedraaide. De oliedruk, die Mattern al eerder reden tot bezorgdheid had gegeven, viel weg. Mattern schreeuwde het uit van teleurstelling. Hij was er al bang voor geweest. De Russische olie was voor het verfijnde precisiewerk van zijn motor onverteerbaar. Hij moest naar beneden. . . Terwijl hij zich uit de cockpit boog om een geschikte plaats te vinden voor de noodlanding, sloeg de schrik hem om het hart. Een troep wolven, die huilend wegvluchtten voor het onverwachte lawaai boven hen, was het enige levensteken. Voor de rest een dode vlakte, een immense uitgestrektheid. Moest hij in dit desolate maanlandschap landen? Welke overlevingskansen heeft een mens in een gebied, dat zo onherbergzaam en vijandig is? In een laatste, vertwijfelde poging rukt Mattern aan de stuurknuppel. Hij wil niet. . . hij moet omhoog, weg van deze verschrikking. Maar de trouwe Lockheed-Vega gehoorzaamt niet. Als een lamme vogel fladdert hij in de fluitende wind naar beneden. Een klap. Het oorverdovende lawaai van versplinterend hout en scheurend metaal. Het is gebeurd. . . Mattern heeft nog maar één gedachte: wegkomen uit het wrak, dat met al die benzine in de tanks een dodelijke tijdbom is geworden. Wonder boven wonder vliegt de brandstof niet in brand. Wanneer Mattern voorzichtig dichterbij komt, ziet hij dat de tanks nog intact zijn. De machine is onherstelbaar vernield, maar de cabine is te gebruiken als schuilplaats tegen de snijdende storm die over de toendra raast. Zijn rechterenkel is tijdens de crash verstuikt. Hij kan geen voet verzetten zonder dat de snerpende pijn de tranen uit zijn ogen perst. Rillend laat hij zich neervallen op de vloer.

Een spookachtig geluid wekt hem uit zijn verdoving en roept hem terug tot de barre werkelijkheid. De wolven zijn teruggekomen en groepen rond de machine. Hij kan hun hete gehijg door de spleten heen voelen. Met een schot uit zijn alarmpistool jaagt hij ze op de vlucht. Niet meer slapen nu. Hij is verkleumd tot op het bot. Als hij niet gauw voor wat warmte zorgt, zal hij apathisch worden en dan is de vrieskoude dood er snel bij! Met veel moeite slagen zijn verstijfde vingers erin, een van de cilinders uit de motor te verwijderen. Ziezo, nu heeft hij een kacheltje. Acht dagen lang leeft hij in het wrak Na vijf dagen zijn de noodrantsoenen op De reep chocola die hij wonder boven wonder in de postzak vindt, sleept hem erdoorheen. Hij heeft enkele moeizame verkenningstochten gemaakt in

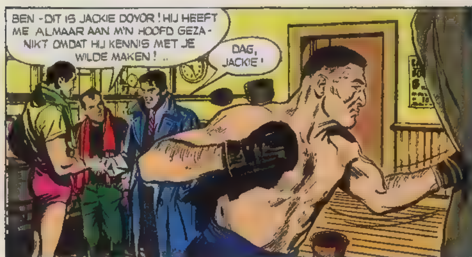

de omgeving en ontdekt dat er drie kilometer verderop een rivier stroomt. Dat kan zijn redding betekenen, niet alleen vanwege de zalm die zich in deze streken bijna met de hand vangen laat, zo talrijk is zij, maar vooral vanwege de mogelijkheid dat hij door een passerende schipper ontdekt zal worden. Wanneer zijn enkel voldoende hersteld is en de honger niet langer te dragen, laat hij, tranen in de ogen, de jammerlijke resten van zijn trouwe machine in de steek en verhuist hij naar de rivieroever. Van gras bouwt hij een soort hut, die hij van binnen behangt met zijn routekaarten om de wind te weren. Hij probeert een vlot te maken door drijfhout samen te binden met de elektriciteitsdraad die hij uit de Lockheed heeft gesloopt, maar als hij zich op het wankele bouwseltje waagt, kapseist het onmiddellijk. Hij wil zijn kleren drogen bij een vuur, maar het vliegerpak is doordrenkt met olie en vat vlam. In een oogwenk is hij een levende fakkel. Hij kan zich slechts redden door weer in de rivier te springen. Nu heeft hij helemaal geen beschutting meer tegen de kou. „Wat benijd ik Robinson Crusoë," denkt hij vaag. „Die zat tenminste op een tropisch eiland." Veel verder gaan zijn gedachten niet. De eenzaamheid, de dodelijke eentonigheid en de kou hebben hem onverschillig gemaakt voor wat er met hem gebeurt. De bewegingen waarmee hij de vissen en sneeuwhoenders vangt, zijn ongeïnteresseerd als die van een robot. Alle besef van tijd is hij kwijt. Als nú de wolven kwamen, zou hij zich niet verweren, maar vreemd genoeg blijven ze weg

Twee weken leeft hij zo. Dan, in een laatste opflikkering van zijn sterke wil, bouwt hij opnieuw een vlot. Ditmaal lukt het beter. Hij laat zich erop neerzakken en terwijl de poolwind zijn halfnaakte lichaam teistert, voert de stroom hem mee. Naar de ijzige diepte van de Beringzee? Nee, tussen hem en de wisse dood ligt een eilandje dat bewoond wordt door Eskimo's. Zij zien het stuk menselijk wrakhout voorbij drijven en redden het. Na enkele weken wordt Mattern, helemaal van de geleden ontberingen bekomen, als een held door juichend New York binnengehaald. Voor één keer is de witte hel mild geweest.

DE ZEVENDE

BEN - DIT IS JACKIE DOYOR ! HIJ HEEFT ME ALMAAR AAN M'N HOOFD GEZA-NIKT OMDAT HIJ KENNIS MET JE WILDE MAKEN ! ..
DAG, JACKIE '

JE BENT ALTIJD MIJN HELD GEWEEST, BEN 'AL VANAF DAT IK OP SCHOOL ZAT ' EN DAT IS GEEN FLAUWEKUL ! ...

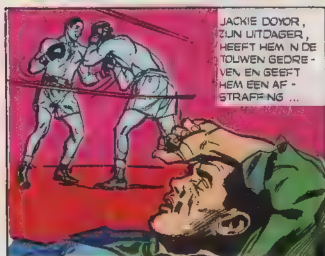

IK HEB JE STIJL GOED BESTUDEERD, EN NOU ZEGT IEDEREEN DAT IK NET ZO BOKS ALS JIJ .

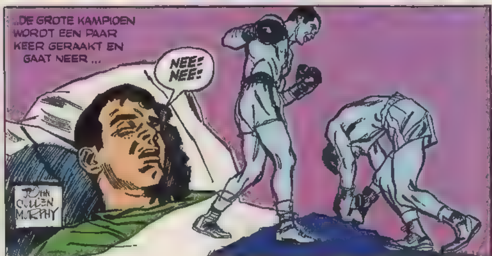

HET ZAL VREEMD VOOR ME ZIJN ALS IK TEGEN M'N IDOOL BOKS DAT KLINKT MISSCHIEN GEK, MAAR JE WEET HOE JONGENS ZIJN .. JE KLAMPT JE VAST AAN JE HELD .. EN JE AAPT 'M OVERAL IN NA . .

...IK KAN JE NOU AL VERTELLEN DAT IK AL JOUW BEWEGINGEN KAN VOORZIEN, ZO GOED HEB IK ME IN JOUW HUID NGELEEFD '

DAT HOEFT NATUURLIJK NIET TE BETEKENEN DAT IK JE OOK KAN VERSLAAN, BEN . JE BENT GOED, EN DAT WEET IK MAAR TEGEN MIJ BOKSEN IS BOKSEN TEGEN JEZELF, TIEN JAAR GELEDEN .

DIE NACHT HEEFT BEN EEN DROOM

JACKIE DOYOR , ZIJN UITDAGER , HEEFT HEM N DE TOUWEN GEDRE - VEN EN GEEFT HEM EEN AF - STRAFF NG ...

..DE GROTE KAMPIOEN WORDT EEN PAAR KEER GERAAKT EN GAAT NEER ...
NEE! NEE!
JOHN CULLEN MURPHY

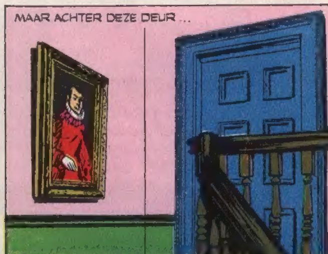
RONDE

Ben Bolt, de befaamde wereldkampioen zwaargewicht, staat al jaren aan de top van de bokssport. Komende weken bereikt hij 'n nieuw hoogtepunt in zijn carrière!

een avontuur van Ben Bolt

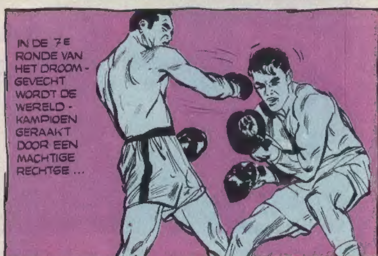
DOOR JOHN CULLEN MURPHY

WORDT VERVOLGD

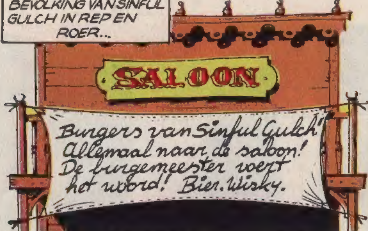

LUCKY LUKE

DOOR MORRIS

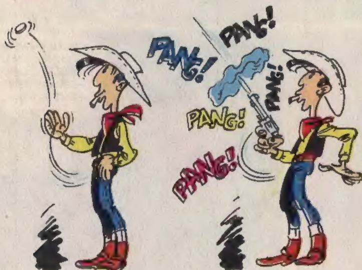
Averell is bij wijze van grote uitzondering vrolijk gestemd: hij heeft een uitstapje naar Sinful Gulch in het vooruitzicht. . .

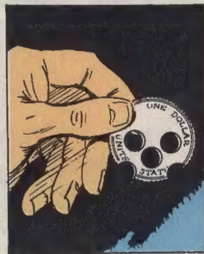

IN 'T SPOOR VAN DE DALTONS!

TUCHTHUIS

WORDT VERVOLGD

jij wil hij wil jullie willen zij willen

IEDEREEN wil natuurlijk die twee prachtige boeken hebben voor zo weinig geld!

WALT DISNEY-JEUGDOMNIBUS, drie spannende boeken in één band! „Als ik later goed kan tekenen," zei Walt toen hij nog een tiener was, „dan ga ik mijn avonturenboeken Tonka de wilde hengst, De ontvoering van David Balfour en Nomaden van het Noorden met fijne tekeningen versieren." Nou, Walt leerde goed tekenen en hield woord. En hoe! Zijn machtig jeugdboek is jouw bezit voor maar f 2,95.

HET WINTERBOEK met fantastisch mooie platen. Met verhalen vol humor, zoals Pipo en de zeepmajesteit. Maar ook gedichten, raadsels, puzzels en goochelkunstjes en... spannende verhalen zoals bijv. Avontuur in 'n spelonk, Arendsoog, De geheimzinnige trainer. Alles wat je het einde noemt, waar je warm voor loopt of wat je pleng-wham vindt, staat in het WINTERBOEK. Prijs voor jou als PEP-abonnee maar f 4,95.

BESTELLINGEN VAN POSTABONNEES UITSLUITEND OP GIROREKENING 715544 T.N.V. DE GEÏLLUSTREERDE PERS N.V. AFDELING BOEKEN, AMSTERDAM. OP HET GIROSTROOKJE DE TITEL VAN HET BOEK VERMELDEN WAARVOOR DE BETALING IS BESTEMD.

VRAAG DEZE FIJNE JEUGDBOEKEN AAN DE BEZORGER